

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 4. Juli 1941.

82. Stück.

Preis: K 3.40.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 4. července 1941.

Částka 82.

Inhalt: **254.** Verordnung zur Bekämpfung übertragbarer Krankheiten.Obsah: **254.** Nařízení o potírání přenosných nemocí.

254.

Regierungsverordnung vom 17. April 1941

zur Bekämpfung übertragbarer Krankheiten.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

Übertragbare Krankheiten im Sinne dieser Verordnung sind:

- a) gemeingefährliche (hoch virulente) Krankheiten:
 1. Aussatz (Lepra),
 2. asiatische Cholera,
 3. Fleckfieber,
 4. Gelbfieber,
 5. Pest (orientalische Beulenpest),
 6. Pocken,
 7. Papageienkrankheit (Psittacosis);
- b) ferner folgende übertragbare Krankheiten:
 8. Bang'sche Krankheit (Febris undulans),
 9. Diphtherie,
 10. übertragbare Gehirnentzündung (Encephalitis epidemica),
 11. übertragbare Genickstarre (Meningitis cerebrospinalis epidemica),

Vládní nařízení

ze dne 17. dubna 1941

o potírání přenosných nemocí.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

Přenosnými nemocemi ve smyslu tohoto nařízení jsou:

- a) všeobecně nebezpečné (vysoce virulentní) nemoci:
 1. malomocenství (lepra),
 2. asijská cholera,
 3. skvrnivka,
 4. žlutá zimnice,
 5. mor (orientální mor hlízový),
 6. neštovice,
 7. papouščí nemoc (psittacosis);
- b) dále tyto přenosné nemoci:
 8. Bangova nemoc (febris undulans),
 9. záškrť,
 10. epidemický zánět mozku (encephalitis epidemica),
 11. epidemické ztrnutí šíje (meningitis cerebrospinalis epidemica),

12. Keuchhusten (Pertussis),
13. Kindbettfieber (Febris puerperalis),
14. übertragbare Kinderlähmung (Poliomyelitis epidemica),
15. Körnerkrankheit (Trachoma),
16. bakterielle Lebensmittelvergiftung (Botulismus, Enteritis infectiosa),
17. Malaria,
18. Milzbrand (Anthrax),
19. Paratyphus,
20. Rotz (Malleus),
21. Rückfallfieber (Febris recurrens),
22. übertragbare Ruhr (Dysenteria),
23. Scharlach (Scarlatina),
24. Tollwut (Lyssa),
25. Trichinose,
26. Tuberkulose,
27. Tularämie,
28. Bauchtyphus (Typhus abdominalis),
29. Weil'sche Krankheit (Icterus infectiosus).

Anzeigepflicht.

§ 2.

(1) Innerhalb 24 Stunden nach erlangter Kenntnis sind anzuzeigen:

A. jede Erkrankung, jeder Verdacht einer Erkrankung und jeder Sterbefall an

1. gemeingefährlichen Krankheiten [§ 1, lit. a)],
2. Kindbettfieber
 - a) nach einer Geburt,
 - b) nach einer Fehlgeburt,
3. übertragbarer Kinderlähmung,
4. bakterieller Lebensmittelvergiftung,
5. Milzbrand,
6. Paratyphus,
7. Rotz,
8. übertragbarer Ruhr,
9. Tollwut (auch Bißverletzungen durch tollwütige oder tollwutverdächtige Tiere),
10. Tularämie,
11. Typhus,
12. a) ansteckender Lungen- und Kehlkopftuberkulose,
 - b) Hauttuberkulose,
 - c) Tuberkulose anderer Organe;

12. dávivý kašel (pertussis),
13. horečka omladnic (febris puerperalis),
14. přenosná dětská obrna (poliomyelitis epidemica),
15. trachom (trachoma),
16. bakteriální otrava z poživatin (botulismus, enteritis infectiosa),
17. střídavka (malaria),
18. sněť slezinná (anthrax),
19. paratyf,
20. vozhrivka (malleus),
21. vrátivka (febris recurrens),
22. přenosná úplavice (dysenteria),
23. spála (scarlatina),
24. vzteklna (lyssa),
25. trichinosa,
26. tuberkulosa,
27. tularaemie,
28. tyf břišní (typhus abdominalis),
29. Weilova nemoc (icterus infectiosus).

Ohlašovací povinnost.

§ 2.

(1) Do 24 hodin po nabytí vědomosti buďtež hlášeny:

A. každé onemocnění, podezření z onemocnění a úmrtí při:

1. všeobecně nebezpečných nemocech [§ 1, písm. a)],
2. horečce omladnic
 - a) po porodu,
 - b) po potratu,
3. přenosné dětské obrně,
4. bakteriální otravě z poživatin,
5. sněti slezinné,
6. paratyfu,
7. vozhrivce,
8. přenosné úplavici,
9. vzteklíně (též kousnutí vzteklým zvířetem nebo zvířetem ze vztekliny podezřelým),
10. tularaemii,
11. tyfu,
12. a) nakažlivé tuberkulose plic a hrtanu,
 - b) tuberkulose kůže,
 - c) tuberkulose jiných orgánů;

B. jede Erkrankung und jeder Sterbefall an

13. Bang'scher Krankheit,
14. Diphtherie,
15. übertragbarer Gehirnentzündung,
16. übertragbarer Genickstarre,
17. Keuchhusten,
18. Körnerkrankheit,
19. Malaria,
20. Rückfallfieber,
21. Scharlach,
22. Trichinose,
23. Weil'scher Krankheit;

C. jede Person, die ohne selbst krank zu sein, die Erreger der bakteriellen Lebensmittelvergiftung, des Paratyphus, der übertragbaren Ruhr, des Typhus oder der Diphtherie ausscheidet.

(2) Beim Wechsel der Wohnung oder des Aufenthaltsortes sowie bei Krankenhausaufnahme und -entlassung ist erneut Anzeige zu erstatten; in der Entlassungsanzeige ist anzugeben, ob der Entlassene geheilt ist und ob er die Erreger einer übertragbaren Krankheit noch ausscheidet.

(3) Die Anzeige ist gleichzeitig einerseits der Bezirksbehörde, andererseits dem Bürgermeister der für den Aufenthaltsort, bzw. Sterbeort zuständigen Gemeinde zu erstatten.

(4) Die bisherigen Vorschriften, mit welchen die Anzeigepflicht bei den im Absatz 1 nicht angeführten Krankheiten angeordnet wird, bleiben durch diese Verordnung unberührt (§ 44).

(5) Durch Regierungsverordnung kann die Anzeigepflicht auch auf im Absatz 1 nicht angeführte Krankheiten ausgedehnt werden.

§ 3.

(1) Zur Anzeige sind verpflichtet:

1. jeder Arzt, der die Krankheit, den Krankheitsverdacht oder die Ausscheidung von Krankheitserregern festgestellt hat,
2. der Haushaltsvorstand,
3. jede mit der Pflege oder Behandlung des Erkrankten berufsmäßig beschäftigte Person,
4. derjenige, in dessen Wohnung oder Behausung der Verdachts-, Erkrankungs- oder Todesfall sich ereignet hat,
5. der Verwalter und Direktor der öffentlichen oder privaten Lehranstalt, sofern es

B. každé onemocnění a úmrtí při:

13. Bangově nemoci,
14. záškrtu,
15. epidemickém zánětu mozku,
16. epidemickém ztrnutí šíje,
17. dávivém kašli,
18. trachomu,
19. střídavce,
20. vrátivce,
21. spále,
22. trichinose,
23. Weilově nemoci;

C. každá osoba, která vyměšuje zárodky bakteriální otravy z poživatin, paratyfu, přenosné úplavice, tyfu nebo záškrtu, aniž je sama nemocnou.

(2) Při změně bytu nebo místa pobytu, jakož i při přijetí a propuštění z nemocnice je nutno učiniti hlášení znovu; v hlášení o propuštění je nutno uvést, je-li propuštěný vyléčen a zda je dosud vylučovatelem přenosné nemoci.

(3) Hlášení budiž učiněno zároveň jednak okresnímu úřadu, jednak starostovi obce místa pobytu onemocnělého, případně místa úmrtí.

(4) Dosavadní předpisy, které ukládají ohlašovací povinnost při nemocech v odstavci 1 neuvedených, nejsou tímto nařízením dotčeny (§ 44).

(5) Vládním nařízením může býti ohlašovací povinnost rozšířena i na nemoci v odstavci 1 neuvedené.

§ 3.

(1) Hlášením jsou povinni:

1. lékař, jenž zjistil nemoc, podezření z nemoci nebo vyměšování choroboplodných zárodků,
2. přednosta domácnosti,
3. osoba, která se z povolání zabývá péčí nebo ošetřováním nemocného,
4. osoba, v jejímž bytě nebo v domě vzniklo podezření z nemoci, nemoc sama nebo úmrtí,
5. správce a ředitel veřejného nebo soukromého učiliště, pokud jde o žáky, učitele a

sich um Schüler, Lehrer und sonstige Angestellte handelt, und der Leiter des Erholungszentrums, sofern es sich um die in demselben sich aufhaltenden Personen handelt,

6. der Leichenbeschauer,

7. der Tierarzt bei Papageienkrankheit, Milzbrand, Rotz, bakterieller Lebensmittelvergiftung, Tularämie und Tollwut, wenn er bei seiner Berufsausübung erfahren hat, daß eine Person erkrankt ist oder daß hier der Verdacht einer solchen Krankheit besteht.

(2) Auf Schiffen und auf Flößen gelten der Schiffer und der Floßführer oder deren Stellvertreter als Haushaltsvorstand.

(3) Die Verpflichtung der im Absatz 1, Z. 2 bis 6, genannten Personen tritt nur dann ein, wenn ein vorher aufgeführter zur Anzeige Verpflichteter nicht vorhanden ist.

(4) Bei Erkrankungen oder Todesfällen in öffentlichen Heil- oder Pflegeanstalten, in Gefängnissen, in Strafanstalten und ähnlichen Anstalten sowie in Erziehungsanstalten ist der Vorstand der Anstalt oder die von der zuständigen Behörde hierzu betraute Person meldepflichtig.

§ 4.

Die Anzeige kann mündlich oder schriftlich erstattet werden. Die Anzeige gilt als rechtzeitig erstattet, wenn sie innerhalb der vorgeschriebenen Frist bei der Post zur Beförderung an die zuständige Behörde aufgegeben wurde. Die Bezirksbehörden sind verpflichtet, auf Verlangen Formulare für schriftliche Anzeigen unentgeltlich zu verabfolgen.

Ermittlung der Krankheit.

§ 5.

Sobald die Bezirksbehörde von dem Auftreten einer der im § 2, Abs. 1, angeführten Krankheiten oder von einem Krankheitsverdacht Kenntnis erlangt, ist sie verpflichtet, sogleich im notwendigen Umfang Erhebungen über Ursache, Art, Ansteckungsquelle und Ausbreitung der Krankheit sowie über die Gefahr weiterer Ausbreitung vorzunehmen; ist die Mitwirkung anderer Dienststellen erforderlich, so sind diese rechtzeitig zu beteiligen. Zur Feststellung der krankheits-erregenden Keime sind nach Möglichkeit fachliche Untersuchungsanstalten heranzuziehen. Von dem Ergebnis der Ermittlungen ist die Gemeinde unverzüglich in Kenntnis zu setzen.

ostatní zaměstnance, a vedoucí rekreačního střediska, pokud jde o osoby v něm se zdržující,

6. ohledač mrtvol,

7. veterinář při papouščí nemoci, sněti slezinné, vozhrívce, bakteriální otravě z požívatin, tularaemii a vzteklině, dověděl-li se při výkonu svého povolání, že některý člověk onemocněl nebo že je tu podezření takové nemoci.

(2) Na lodích a vorech má lodník a vorař nebo jejich zástupce stejné povinnosti jako přednosta domácnosti.

(3) Povinnost osob uvedených v odstavci 1, č. 2 až 6 nastane jen tehdy, není-li tu osoby uvedené na přednějším místě ve výpočtu ohlašování povinných.

(4) Při onemocnění a úmrtí nastalém ve veřejných ústavech léčebných a ošetrovacích, věznicích, trestních a podobných ústavech, jakož i v ústavech výchovných je hlášením povinen přednosta ústavu nebo osoba příslušným úřadem tím pověřená.

§ 4.

Hlášení se může učiniti ústně nebo písemně. Hlášení jest učiněno včas, bylo-li v předepsané lhůtě podáno na poštu k dopravě příslušnému úřadu. Okresní úřady jsou povinny vydati na požádání zdarma vzorce pro písemná hlášení.

Vyšetření nemoci.

§ 5.

Jakmile se okresní úřad doví o vypuknutí některé z nemocí uvedených v § 2, odst. 1 nebo o podezření ze vzniku takové nemoci, je povinen provést ihned v nutném rozsahu šetření o příčině, způsobu a původu nákazy a rozšíření nemoci, jakož i o nebezpečí dalšího jejího šíření; vyžaduje-li to součinnosti i jiných úřadů, je nutno je zavčas přizvati. Ke zjištění choroboplodných zárodků budiž pokud možno použito odborných výzkumných ústavů. O výsledku šetření budiž neprodleně uvědomena obec.

§ 6.

(1) Den Beauftragten der Bezirksbehörde ist der Zutritt zu dem Kranken oder zu der Leiche und die Vornahme der für die Ermittlungen über die Krankheit, den Krankheitsverdacht oder die Bazillenausscheidung erforderlichen Untersuchungen zu gestatten. Auch kann die Bezirksbehörde die Öffnung der Leiche anordnen, wenn dies zur Feststellung der Krankheit erforderlich ist.

(2) Der behandelnde Arzt ist berechtigt, den Untersuchungen, insbesondere auch der Leichenöffnung, beizuwohnen.

(3) Die nach § 3 zur Anzeige verpflichteten Personen sowie die Kranken, Krankheits- und Ansteckungsverdächtigen und die Bazillenausscheider, ferner die der Ausscheidung von Bazillen Verdächtigen, haben der Bezirksbehörde auf Befragen über alle wichtigen Umstände Auskunft zu erteilen. Personen, auf die sich die Ermittlungen erstrecken oder die aus der Absonderung oder Beobachtung entlassen werden sollen, sind verpflichtet, sich den erforderlichen ärztlichen Untersuchungen und der Entnahme von Untersuchungsmaterial zu unterziehen.

Schutzmaßnahmen.

§ 7.

(1) Wenn der Ausbruch einer übertragbaren Krankheit festgestellt oder der Verdacht des Ausbruchs begründet ist, hat die Bezirksbehörde unverzüglich die erforderlichen Schutzmaßnahmen für die Dauer der Ansteckung zu treffen. Sie kann dies sowohl in Form einer allgemein gültigen Anordnung, als auch für einzelne Fälle tun. Allgemein gültige Anordnungen werden in der im Orte üblichen Art verlautbart. In derselben Weise wird auch ihre Aufhebung verlautbart.

(2) Die Durchführung der angeordneten Schutzmaßnahmen, namentlich auch die Herausgabe der notwendigen Entscheidungen in einzelnen Fällen, im Rahmen allgemein gültiger Anordnungen gemäß Absatz 1, steht — sofern nichts anderes bestimmt ist — im übertragenen Wirkungskreise der Gemeinde zu; sie können jedoch auch von der Bezirksbehörde durchgeführt werden. In der Gemeinde erläßt einzelne Entscheidungen der Gemeindevorsteher oder in seinem Namen die von ihm beauftragten Personen. Die Schließung oder Wiedereröffnung der Schule (§ 17) führt jedoch der Verwalter oder der Direktor der Schule durch.

(3) Die Entscheidungen (Bescheide) der Behörde I. Instanz bei Durchführung der

§ 6.

(1) Osobám pověřeným okresním úřadem budiž dovolen přístup k nemocnému nebo k mrtvole a k provedení vyšetření, potřebných k pátrání po nemoci, po podezření z nemoci nebo po vyměšování bacilů. Okresní úřad může naříditi, je-li toho ke zjištění nemoci třeba, také otevření mrtvoly.

(2) Ošetřující lékař je oprávněn býti přítomen vyšetřování, zejména také otevření mrtvoly.

(3) Osoby povinné hlášením podle § 3, jakož i osoby nemocné, z nemoci a nákazy podezřelé, vyměšovači bacilů a osoby z vyměšování bacilů podezřelé jsou povinny sdělití okresnímu úřadu na dotaz všechny důležité okolnosti. Osoby, na které se vztahuje vyšetření, nebo které mají býti z izolace nebo pozorování propuštěny, jsou povinny podrobiti se nutným lékařským šetřením a odněti materiálu k vyšetření.

Ochranná opatření.

§ 7.

(1) Je-li zjištěno nebo je-li podezření, že vypukla přenosná nemoc, nařídí okresní úřad neprodleně potřebná ochranná opatření pro dobu trvání nákazy. Může tak učiniti jak ve způsobu všeobecných nařízení, tak i pro jednotlivé případy. Všeobecná nařízení se ihned vyhlásí způsobem v místě obvyklým. Stejně se vyhlásí jejich zrušení.

(2) Provádění nařízených ochranných opatření, zejména též vydávání potřebných rozhodnutí pro jednotlivé případy v rámci všeobecných nařízení podle odstavce 1, přísluší — pokud není stanoveno jinak — v přenesené působnosti obci; může je však prováděti též okresní úřad. V obci vydává jednotlivá rozhodnutí starosta obce nebo jeho jménem osoby jím pověřené. Uzavření nebo znovuootevření školy (§ 17) provede však správce nebo ředitel školy.

(3) Rozhodnutí (výměry) úřadu I. stolice při provádění ochranných opatření, vydávají-li

Schutzmaßnahmen, sofern sie in Gegenwart der Parteien erlassen werden, werden in der Regel mündlich verlautbart. Der Inhalt der mündlichen Entscheidung wird im Akte vorgemerkt. Die Parteien können verlangen, daß ihnen die mündlich verlautbarten Entscheidungen auch schriftlich zugestellt werden. Die Entscheidung gilt bereits mit der mündlichen Erklärung als erlassen.

(4) Die Berufung gegen die bei der Durchführung der Schutzmaßnahmen erlassenen Entscheidungen hat keine aufschiebende Wirkung.

(5) Die anlässlich der Durchführung der Schutzmaßnahmen erlassenen Entscheidungen werden durch politische Exekution vollstreckt. Bei Gefahr im Verzuge und falls es sich um Exekution durch Ersatzleistung oder direkten Zwang handelt, kann die Gemeinde selbst ihre Entscheidung nach Analogie der betreffenden für die politische Exekution geltenden Bestimmungen vollstrecken.

(6) Die Bestimmungen der Absätze 2 bis 4 beziehen sich auf die Ausübung der Strafgewalt gemäß dieser Verordnung nicht.

§ 8.

Bei Gefahr im Verzuge kann auch die Gemeinde, und zwar auch ohne besondere Anordnung der Bezirksbehörde, auf Antrag des Gemeinde- (städtischen) und des Distriktsarztes, die zur Verhütung der Verbreitung der Krankheit notwendigen Schutzmaßnahmen (§ 7) treffen; sie ist jedoch verpflichtet, darüber sogleich die Bezirksbehörde schriftlich zu verständigen. Die getroffenen Maßnahmen der Gemeinden bleiben in Kraft, solange die Bezirksbehörde nicht anderweitig entscheidet. Die Ausübung der Strafgewalt gemäß dieser Verordnung steht der Gemeinde nicht zu.

§ 9.

Die Bezirksbehörde kann für Gemeinden oder Gemeindeteile, die von einer übertragbaren Krankheit befallen sind, anordnen, daß jede Leiche vor der Bestattung einer ärztlichen Besichtigung (Leichenbeschau) seitens des Amtsarztes zu unterwerfen ist.

§ 10.

(1) Personen, die an einer übertragbaren Krankheit leiden oder die der Krankheit oder der Ansteckung verdächtig sind, können einer Absonderung oder Beobachtung seitens des

se v přítomnosti stran, prohlašují se zpravidla ústně. Obsah ústního rozhodnutí se zaznamená ve spise. Strany mohou žádati, aby ústně prohlášené rozhodnutí jim bylo dodáno ještě písemně. Rozhodnutí však platí za vydané již ústním prohlášením.

(4) Odvolání z rozhodnutí vydaných při provádění ochranných opatření nemá odkladný účinek.

(5) Rozhodnutí vydaná při provádění ochranných opatření se vykonávají politickou exekucí. Je-li však nebezpečí z prodlení a jde-li o exekuci náhradním výkonem nebo přímým donucením, může obec sama vykonati své rozhodnutí podle obdoby příslušných ustanovení platných pro politickou exekuci.

(6) Ustanovení odstavců 2 až 4 se nevztahují na výkon trestní pravomoci podle tohoto nařízení.

§ 8.

Při nebezpečí z prodlení může též obec, a to i bez nařízení okresního úřadu, činiti na návrh obecního (městského) a obvodního lékaře ochranná opatření (§ 7) potřebná k zamezení rozšíření nemoci; je však povinna ihned o nich písemně vyrozuměti okresní úřad. Opatření obce zůstávají v platnosti, pokud okresní úřad nerozhodne jinak. Výkon trestní pravomoci podle tohoto nařízení obci nepřísluší.

§ 9.

Okresní úřad může pro obec nebo části obcí, jež jsou postiženy přenosnou nemocí, naříditi, že každou mrtvolu je nutno podrobiti před pohřbením prohlídce úředním lékařem (ohledání mrtvoly).

§ 10.

(1) Osoby, které trpí přenosnou nemocí nebo jsou z nemoci nebo nákazy podezřelé, mohou býti podrobeny izolaci nebo pozorování úředním lékařem. Těmto osobám a osobám o ně

Amtsarztes unterworfen werden. Auch können ihnen und den für sie sorgenden oder verantwortlichen Personen die zur Verhütung oder Verbreitung der Krankheit erforderlichen Verhaltensmaßregeln, insbesondere die Fernhaltung vom Schulbesuch und Unterricht, auferlegt werden.

(2) Eine Beschränkung in der Wahl des Aufenthalts oder der Arbeitsstätte behufs Beobachtung ist nur bei jenen Personen zulässig, die obdachlos oder ohne festen Wohnsitz sind oder berufs- oder gewohnheitsmäßig umherziehen.

(3) Die Bezirksbehörde kann für den Umfang ihres Sprengels oder für Teile desselben anordnen, daß sich die zureisenden Personen an den ihnen bestimmten Orten melden, sofern sie sich vor ihrer Ankunft in Gemeinden oder Bezirken aufgehalten haben, in denen eine übertragbare Krankheit ausgebrochen ist.

§ 11.

(1) Die Absonderung ist nach Möglichkeit in der Wohnung durchzuführen.

(2) Die Absonderung kranker Personen hat derart zu erfolgen, daß der Kranke mit anderen als den zu seiner Pflege bestimmten Personen, dem Arzt oder dem Seelsorger nicht in Berührung kommt und eine Verbreitung der Krankheit tunlichst ausgeschlossen ist. Angehörigen und Urkundspersonen ist, insoweit es zur Erledigung wichtiger und dringender Angelegenheiten geboten ist, der Zutritt zu dem Kranken unter Beobachtung der erforderlichen Maßregeln gegen eine Weiterverbreitung der Krankheit gestattet. Krankheits- oder ansteckungsverdächtige Personen dürfen mit Kranken in demselben Raume nicht untergebracht werden. Ansteckungsverdächtige Personen dürfen in demselben Raume mit krankheitsverdächtigen Personen nur dann untergebracht werden, soweit der Amtsarzt dies für zulässig hält.

(3) Ist die Absonderung in der Wohnung nicht einwandfrei durchzuführen oder werden nach der Feststellung der Bezirksbehörde die angeordneten Schutzmaßnahmen nicht befolgt oder besteht infolge des Verhaltens des Kranken oder Krankheitsverdächtigen die Gefahr der Verbreitung der Krankheit, so kann die Bezirksbehörde anordnen, daß der Kranke in einem Krankenhaus oder in einer anderen geeigneten Anstalt untergebracht werde, und zwar auch gegen den Willen des Betroffenen.

pečujícím nebo za ně odpovědným mohou býti uložena k zamezení rozšíření nemoci nutná omezení v chování, zejména jim může býti uloženo, aby upustily od školní docházky a účasti na vyučování.

(2) Omezení ve volbě místa pobytu nebo místa pracovního za účelem pozorování je přípustno jen u osob, které jsou bez přístřeší nebo bez stálého bydliště, nebo vedou z povolání či ze zvyklosti potulný život.

(3) Okresní úřad může pro svůj obvod nebo jeho část naříditi, aby přicestovalé osoby se hlásily na místech jim určených, pokud se před svým příchodem zdržovaly v obcích nebo okresech, ve kterých vypukla některá přenosná nemoc.

§ 11.

(1) Isolace budiž podle možnosti provedena v bytě.

(2) Isolace nemocných budiž provedena tak, aby nemocný nepřišel do styku s jinými osobami než s těmi, které jsou určeny k jeho ošetřování, s lékařem nebo duchovním, a aby rozšíření nemoci bylo podle krajní možnosti vyloučeno. Příslušníkům a osobám, které mají býti listinnými svědky, je dovolen přístup k nemocnému jen tehdy, pokud je toho k vyřízení důležitých a nutných záležitostí třeba, a jen za šetření nutných opatření proti dalšímu šíření nemoci. Osoby z nemoci nebo nákazy podezřelé nesmějí býti umístěny v téže místnosti s nemocnými. Osoby z nákazy podezřelé smějí býti umístěny v téže místnosti s osobami z nemoci podezřelými jen tehdy, uzná-li to úřední lékař za přípustné.

(3) Nelze-li izolaci bezvadně provést v bytě nebo zjistí-li okresní úřad, že nařízená ochranná opatření nejsou dodržována, nebo je-li vzhledem k chování nemocného nebo z nemoci podezřelého nebezpečí rozšíření nemoci, může okresní úřad naříditi, aby nemocný byl umístěn v nemocnici nebo v jiném vhodném ústavu, a to i proti vůli postiženého.

§ 12.

Personen, die an einer übertragbaren Krankheit leiden, krankheitsverdächtig oder ansteckungsverdächtig sind, kann die Ausübung bestimmter Berufe und die Tätigkeit in bestimmten Betrieben ganz oder teilweise untersagt werden.

§ 13.

(1) Bazillenausscheider können einer besonderen gesundheitlichen Beobachtung durch den Amtsarzt, wiederholter ärztlicher Untersuchung, der Verpflichtung zur Desinfektion der die Krankheitskeime enthaltenden Ausscheidungen, Verkehrsbeschränkungen und sonst etwa erforderlichen Verhaltensmaßregeln unterworfen werden. Die Bazillenausscheider dürfen nicht bei der Gewinnung oder Behandlung von Lebensmitteln in einer Weise tätig sein, welche die Gefahr mit sich bringt, daß Krankheitserreger auf andere Personen oder auf Lebensmittel übertragen werden.

(2) Die Bezirksbehörde kann eine Absonderung derjenigen Bazillenausscheider anordnen, die den ihnen auferlegten Verhaltensmaßregeln nicht nachkommen und durch ihren Zustand ihre Umgebung gefährden.

(3) Die Bezirksbehörde kann anordnen, daß die Angestellten jener Betriebe, in denen die Anwesenheit der Bazillenausscheider die menschliche Gesundheit besonders gefährdet, sich in regelmäßigen Zeitabschnitten einer Untersuchung unterziehen, ob sie nicht Bazillen ausscheiden. Den damit verbundenen Aufwand trägt der Besitzer der Unternehmung.

§ 14.

(1) Wohnungen und Häuser, in denen sich Personen mit übertragbaren Krankheiten befinden, sind auf Anordnung kenntlich zu machen.

(2) Die Bezirksbehörde kann eine vollständige oder teilweise Räumung der Wohnungen und Häuser anordnen, falls dies zur wirksamen Bekämpfung der Krankheit erforderlich ist. Den betroffenen Bewohnern ist anderweitig geeignete Unterkunft unentgeltlich zu bieten (§ 37, Abs. 1, Z. 4).

§ 15.

Für Pflegepersonen sowie für die mit der Leichenbesorgung beschäftigten Personen können Verkehrs- und Berufsbeschränkun-

§ 12.

Osobám, které trpí přenosnou nemocí nebo jsou podezřelé z přenosné nemoci nebo nákazy, může býti zcela nebo částečně zapověděn výkon určitých povolání a činnosti v určitých závědech.

§ 13.

(1) Vyměšovači bacilů mohou býti podrobeni zvláštnímu zdravotnímu pozorování úředním lékařem, opěťované lékařské prohlídce, povinnosti desinfikovati výměty obsahující choroboplodné zárodky, omezením ve styku a případně i jiným potřebným opatřením. Vyměšovači bacilů nesmějí býti činni při získávání poživatin nebo péči o poživatiny takovým způsobem, který je spojen s nebezpečím, že se zárodky nemoci přenesou na jiné osoby nebo na poživatiny.

(2) Okresní úřad může naříditi izolaci těch vyměšovačů bacilů, kteří nezachovávají omezení jím uložených a ohrožují svým stavem okolí.

(3) Okresní úřad může naříditi, aby zaměstnanci podniků, v nichž přítomnost vyměšovačů bacilů zvláště ohrožuje lidské zdraví, se podrobovali v pravidelných obdobích vyšetření, zda nevyměšují bacily. Náklad na vyšetření uhradí majitel podniku.

§ 14.

(1) Byty a domy, ve kterých se zdržují osoby stížené přenosnými nemocemi, je nutno, bylo-li to nařízeno, označiti.

(2) Okresní úřad může naříditi úplné nebo částečné vyklizení bytů a budov, je-li k účinnému potírání nemoci nezbytno. Postiženým obyvatelům nutno poskytnouti bezplatně jiné vhodné ubytování (§ 37, odst. 1, č. 4).

§ 15.

Osobám ošetřujícím, jakož i osobám zaměstnaným při obstarávání mrtvol, lze uložit omezení ve styku a v povolání, jakož i jiná

gen sowie sonstige Schutzmaßnahmen, insbesondere auch Schutzimpfungen, angeordnet werden (§ 37, Abs. 1, Z. 5).

§ 16.

Für Gemeinden oder Gemeindeteile, die von einer übertragbaren Krankheit befallen oder bedroht sind, können von der Bezirksbehörde Vorschriften über die Herstellung, Ausfuhr und Einfuhr, Behandlung und Aufbewahrung sowie den Vertrieb von Gegenständen, durch welche die Krankheit übertragen werden kann, erlassen und die Ausübung des Gewerbebetriebes im Umherziehen verboten oder beschränkt werden.

§ 17.

Die Bezirksbehörde kann beim Auftreten von übertragbaren Krankheiten die Schließung von Schulen veranlassen und die Abhaltung von Märkten, Messen und anderen Veranstaltungen, die eine Ansammlung von Menschen mit sich bringen, verbieten oder beschränken.

§ 18.

Für Gemeinden oder Gemeindeteile, die von Typhus, Paratyphus oder übertragbarer Ruhr befallen oder bedroht sind, können die bei der Schifffahrt oder der Flößerei oder in anderen Transportbetrieben beschäftigten Personen einer gesundheitspolizeilichen Überwachung unterworfen und Kranke und krankheitsverdächtige Personen sowie Gegenstände, von denen anzunehmen ist, daß sie mit Krankheitserregern behaftet sind, von der Beförderung ausgeschlossen werden und der Schifffahrts- und Flößereiverkehr kann auf bestimmte Tageszeiten beschränkt werden.

§ 19.

Die Benutzung von Brunnen, Teichen, Seen, Wasserläufen, Wasserleitungen sowie der dem öffentlichen Gebrauch dienenden Bade- und Waschanstalten sowie Aborte kann verboten oder beschränkt werden.

§ 20.

(1) Die Gemeinde hat im Einvernehmen mit der Bezirksbehörde eine laufende Desinfektion bei jenen Krankheitsfällen anzuordnen, bei denen angenommen werden muß, daß Gegenstände und Räume mit Krankheitserregern behaftet sind. Nach

ochranná opatření, zejména může být nařízeno ochranné očkování (§ 37, odst. 1, č. 5).

§ 16.

Pro obce nebo části obcí, které jsou postiženy nebo ohroženy přenosnou nemocí, mohou být okresním úřadem stanovena opatření o výrobě předmětů, kterými může být přenášena nemoc, o jejich vývozu a dovozu, nakládání s nimi, o jejich úschově a prodeji, a může být zakázán nebo omezen provoz kočovných živnostenských podniků.

§ 17.

Okresní úřad může při vzniku přenosné nemoci naříditi uzavření škol a zakázati nebo omeziti konání trhů, veletrhů a jiných podniků, které jsou spojeny s nahromaděním lidí.

§ 18.

V obcích nebo částech obcí, které jsou postiženy nebo ohroženy tyfem, paratyfem nebo přenosnou úplavicí, mohou býti osoby, zaměstnané při lodní plavbě, při plavení vorů nebo v jiných dopravních podnicích podrobeny zdravotně policejnímu dohledu; nemocné a z nemoci podezřelé osoby, jakož i předměty, které nutno považovati za postižené choroboplodnými zárodky, mohou býti vyloučeny z dopravy, a lodní a vorová doprava může býti omezena na určitou denní dobu.

§ 19.

Používání studní, rybníků, jezer, vodních toků, vodovodů, jakož i lázní, prádel a záchodů, které slouží k veřejnému užívání, může býti zakázáno nebo omezeno.

§ 20.

(1) Obec je povinna provésti v dohodě s okresním úřadem běžnou desinfekci v těch případech, kdy je nutno předpokládati, že předměty a místnosti jsou postiženy zárodky nemoci. Po zániku nemoci, jakož i při změně bytu nemocného je obec povinna provésti zá-

Erlöschen der Krankheit sowie beim Wohnungswechsel des Kranken hat die Gemeinde die Schlußdesinfektion in dem von der Bezirksbehörde zu bestimmenden Umfang anzuordnen.

(2) Für Reisegepäck und Handelswaren ist die Anordnung der Desinfektion nur dann zulässig, wenn der Verdacht, daß die Gegenstände mit krankheitserregenden Keimen behaftet sind, durch besondere Umstände begründet ist.

(3) Ist die Desinfektion nicht ausführbar oder im Verhältnis zum Werte der Gegenstände zu kostspielig, so kann ihre Vernichtung angeordnet werden.

§ 21.

Die Bezirksbehörde kann die Tilgung von tierischen Schädlingen anordnen, die zur Weiterverbreitung übertragbarer Krankheiten beitragen.

§ 22.

Für die Aufbewahrung, Einsargung, Beförderung und Bestattung der Leichen von Personen, die an einer übertragbaren Krankheit gestorben sind, kann die Bezirksbehörde besondere Vorsichtsmaßnahmen anordnen.

§ 23.

Personen, die an einer übertragbaren Krankheit leiden, können von der Bezirksbehörde angehalten werden, sich ärztlich behandeln zu lassen.

§ 24.

Die Gemeinden sind nach näherer Anordnung der Bezirksbehörde verpflichtet, diejenigen Einrichtungen zu schaffen und zu unterhalten, welche zur Bekämpfung und Verhütung übertragbarer Krankheiten notwendig sind. Behufs Anschaffung und Unterhaltung dieser Einrichtungen können sich die Gemeinden gemäß den geltenden Vorschriften der Gemeindeordnungen vereinigen.

§ 25.

Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung wird nach Bedarf im Amtsblatte Richtlinien verlaublichen, die bei der Ausführung wissenschaftlicher Arbeiten mit Krankheitserregern sowie bei deren Behandlung und Aufbewahrung einzuhalten sind.

věrečnou desinfekci v rozsahu určeném okresním úřadem.

(2) Desinfekci cestovních zavazadel a obchodního zboží lze naříditi, jen je-li zvláštními okolnostmi odůvodněno podezření, že předměty ty jsou postiženy zárodky nemocí.

(3) Nelze-li desinfekci provésti nebo je-li v poměru k hodnotě předmětů příliš nákladná, může býti nařízeno jejich zničení.

§ 21.

Okresní úřad může naříditi hubení živočišných škůdců, kteří přispívají k dalšímu šíření přenosných nemocí.

§ 22.

Zvláštní ochranné opatření může okresní úřad stanoviti pro uložení, zarakvení, dopravu a pohřbení mrtvol osob, zemřelých přenosnou nemocí.

§ 23.

Osoby, které trpí přenosnou nemocí, mohou býti donuceny okresním úřadem, aby se daly lékařsky ošetřovati.

§ 24.

Obce jsou podle rozhodnutí okresního úřadu povinny zříditi a udržovati zařízení, kterých je třeba k potírání a zamezení přenosných nemocí. Ke zřízení a udržování těchto zařízení se mohou obce spojovati podle platných předpisů obecních zřízení.

§ 25.

Ministerstvo sociální a zdravotní správy vyhlásí podle potřeby v Úředním listě směrnice, které je třeba zachovávat při konání vědeckých prací se zárodky nemocí, jakož i při zacházení s nimi a při jejich úschově.

Kostenersatz.

§ 26.

(1) Die Kosten der Absonderung, sofern sie in der Wohnung des Betroffenen gemäß § 11, Abs. 1 und 2, und § 13, Abs. 2, vorgenommen wird, und die Kosten der ärztlichen Behandlung nach § 23 sind von dem Betroffenen zu tragen, sofern keine andere physische oder juristische hierzu gesetzlich verpflichtete Person vorhanden ist.

(2) Die Protektoratskasse hat die Kosten des Anstaltsaufenthaltes zu tragen, wenn der Ansteckungsverdächtige oder der Bazillenausscheider auf behördliche Anordnung in einer Krankenanstalt oder in einer anderen geeigneten Anstalt abgesondert wird, und zwar in dem Maße, sofern der Abgesonderte den Kostenaufwand nicht ausreichend aus eigenen Kräften und Mitteln ohne Gefährdung seines eigenen Lebensunterhaltes oder des Lebensunterhaltes seiner Familie beschaffen kann, und sofern hier keine anderen Personen vorhanden sind, die zum Kostenersatz gesetzlich verpflichtet und zu seiner Gewährung ohne Gefährdung ihres eigenen Lebensunterhaltes oder des Lebensunterhaltes ihrer Familie nicht fähig sind. Das Gleiche gilt, wenn die Absonderung im Einvernehmen mit der Bezirksbehörde freiwillig erfolgt.

(3) Für die Absonderung von Kranken und krankheitsverdächtigen Personen in Anstalten gelten die allgemeinen Vorschriften über die Aufbringung der Verpflegskosten.

§ 27.

(1) Mittellosen Personen, insbesondere Kleingewerbetreibenden, Kleingrundbesitzern, Kleinhändlern sowie jenen Personen, die vom Tag- oder Wochenlohn leben und stets jenen Personen, die der Einkommensteuer nicht unterliegen, wird die Landesbehörde für die Zeit, während welcher dieselben im Hinblick auf die gemäß § 10, Abs. 1 und 2, §§ 12 und 13 und § 14, Abs. 2, erlassenen Maßnahmen nicht verdienen können, eine Entschädigung gewähren. Die Entschädigung beträgt 75 v. H. des mittleren Tagesverdienstes (des mittleren Taglohnes), der jener Lohnklasse entspricht, in welche die berechtigte Person nach ihrer Anmeldung bei der zuständigen Krankenversicherungsanstalt eingereiht ist, oder falls sie keiner Krankenversicherung unterliegt, jener Lohnklasse, in welche sie nach ihrem wirklichen Arbeitsverdienst einzureihen wäre.

Náhrada a zapravení nákladů.

§ 26.

(1) Náklady spojené s izolací, pokud se provádí v bytě postiženého podle § 11, odst. 1 a 2 a § 13, odst. 2, a s lékařským ošetřováním podle § 23 přísluší nésti postiženému, pokud není jiné fyzické nebo právnické osoby po zákonu k tomu povinné.

(2) Protektorátní pokladna uhradí náklad na pobyt v ústavu, jestliže z nákazy přenosnou nemocí podezřelý nebo vyměšovač bacilů je z úředního příkazu izolován v některé nemocnici nebo v jiném vhodném ústavu, a to do té míry, pokud izolovaný sám nemůže bez ohrožení výživy své a své rodiny uhraditi náklad vlastní silou nebo z vlastních prostředků, a jestliže a pokud tu není jiných osob k náhradě po zákonu povinných a k jejímu poskytnutí bez ohrožení výživy své a své rodiny schopných. Totéž platí, dojde-li k izolaci v ústavu dobrovolně v dohodě s okresním úřadem.

(3) Pro izolaci nemocných a z nemoci podezřelých v ústavu platí všeobecné předpisy o náhradě ošetrovacích výloh.

§ 27.

(1) Nemajetným osobám, zejména drobným živnostníkům, maloročníkům, drobným obchodníkům, jakož i osobám, které žijí z denní nebo týdenní mzdy, a vždycky těm, kdož nejsou podrobeni dani důchodové, poskytne zemský úřad za dobu, po kterou vzhledem k opatřením vydaným podle § 10, odst. 1 a 2, §§ 12 a 13 a § 14, odst. 2 si nemohou vydělávati, náhradu; náhrada činí 75% průměrného denního pracovního výdělku (střední denní mzdy), odpovídající té které mzdové třídě, do které je oprávněná osoba zařaděna podle své přihlášky u příslušné nemocenské pojišťovny nebo, není-li pojištěncem nemocenské pojišťovny, té mzdové třídy, do které by ji bylo zařaditi podle skutečného jejího pracovního výdělku.

(2) Gebührt einer mittellosen Person zufolge anderer Vorschriften ein Rechtsanspruch auf eine Entschädigung des entgangenen Verdienstes einer anderen physischen oder juristischen Person gegenüber, wird die Landesbehörde lediglich die Ergänzung der Entschädigung auf das im Absatz 1 angeführte Ausmaß gewähren.

(3) Die Bestimmungen der Absätze 1 und 2 sind gegenstandslos, wenn die Entschädigung, die der mittellosen Person auf Grund anderer Vorschriften gebührt, das im Absatz 1 angeführte Ausmaß erreicht oder übersteigt.

§ 28.

Für Gegenstände, die infolge einer behördlich angeordneten oder behördlich überwachten Desinfektion derart beschädigt worden sind, daß sie zu ihrem bestimmungsmäßigen Gebrauche nicht weiter verwendet werden können, oder auf behördliche Anordnung vernichtet worden sind, ist vorbehaltlich der in den §§ 31 und 32 angegebenen Ausnahmen, auf Antrag Entschädigung zu gewähren.

§ 29.

Als Entschädigung soll der gemeine Wert des Gegenstandes vor der Inangriffnahme der Desinfektion gewährt werden, ohne Rücksicht auf die Minderung des Wertes, die sich aus der Annahme ergibt, daß der Gegenstand mit Krankheitsstoff behaftet sei. Wird der Gegenstand nur beschädigt oder teilweise vernichtet, so ist der Gemeinwert des Gegenstandes nach der Desinfektion von der derart berechneten Entschädigung in Abzug zu bringen.

§ 30.

Die Entschädigung wird, sofern ein anderer Berechtigter nicht bekannt ist, demjenigen gezahlt, in dessen Gewahrsam sich der beschädigte oder vernichtete Gegenstand zur Zeit der Desinfektion befand. Mit der Zahlung der Entschädigung gemäß dieser Bestimmung erlischt jede Verpflichtung zur Entschädigung gemäß der Bestimmung des § 28.

§ 31.

Eine Entschädigung auf Grund dieser Verordnung wird nicht gewährt:

1. für Gegenstände, welche Eigentum einer öffentlichen Körperschaft oder eines öffentlichen Fonds sind;

2. für Gegenstände, welche entgegen einem auf Grund der Bestimmung des § 16 erlassenen Verbot aus- oder eingeführt worden sind.

(2) Náleží-li nemajetné osobě podle jiných předpisů právní nárok na náhradu ušlého výdělku proti některé osobě fyzické nebo právnické, poskytne jí zemský úřad pouze doplněk náhrady na míru v odstavci 1 uvedenou.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 nemají platnosti, jestliže náhrada, která přísluší nemajetné osobě podle jiných předpisů, dosahuje nebo převyšuje výměru v odstavci 1 uvedenou.

§ 28.

Za předměty, které byly následkem úředně nařízené nebo za úředního dohledu provedené desinfekce tak poškozeny, že jich nelze již používat k potřebě, pro niž byly určeny, nebo které byly na příkaz úřadu zničeny, poskytne se na žádost, kromě výjimek uvedených v §§ 31 a 32, náhrada.

§ 29.

Jako náhrada se poskytuje obecná cena předmětu před započítáním desinfekce bez zřetele na snížení hodnoty plynoucí z domněnky, že předmět je postižen zárodky nemoci. Je-li předmět jen poškozen nebo částečně zničen, je nutno obecnou cenu předmětu po provedené desinfekci odečísti od náhrady takto vypočtené.

§ 30.

Pokud není známa jiná oprávněná osoba, vyplácí se náhrada tomu, v jehož držení byl poškozený nebo zničený předmět v době desinfekce. Výplatou náhrady podle tohoto ustanovení zaniká jakákoliv povinnost k náhradě podle ustanovení § 28.

§ 31.

Náhrada podle tohoto nařízení se neposkytuje:

1. za předměty, které jsou vlastnictvím některé veřejné korporace nebo veřejného fondu;

2. za předměty, které byly přes zákaz vydaný podle ustanovení § 16 vyvezeny nebo dovezeny.

§ 32.

Der Anspruch auf Entschädigung gebührt nicht:

1. wenn derjenige, dem die Entschädigung zustehen würde, die beschädigten oder vernichteten Gegenstände oder einzelne derselben an sich gebracht hat, obwohl er wußte oder den Umständen nach wissen mußte, daß dieselben bereits mit dem Krankheitsstoff behaftet oder auf behördliche Anordnung zu desinfizieren waren;

2. wenn derjenige, dem die Entschädigung zustehen würde, oder in dessen Gewahrsam die beschädigten oder vernichteten Gegenstände sich befanden, gegen diese Verordnung oder eine gemäß derselben erlassene Vorschrift handeln würde und falls seine Handlung in ursächlichem Zusammenhange mit der Desinfektion stand.

§ 33.

(1) Kann der durch die Desinfektion oder Vernichtung verursachte Schaden auf zuverlässige Art und Weise aus der Erklärung des Eigentümers, Besitzers oder Verwahrers oder aus sonstigen geeigneten Anhaltspunkten nicht ermittelt werden, ist die Sache vor der Rückstellung oder Vernichtung durch beeidete Sachverständige, und dort, wo dies unmöglich ist, durch unbefangene Gedankenzeugen, die den Wert der Gegenstände zu beurteilen vermögen, abzuschätzen.

(2) Die Abschätzung entfällt, wenn der Eigentümer oder Besitzer des Gegenstandes erklärt, daß er sich des Anspruches auf die Entschädigung begibt.

§ 34.

Der Anspruch auf die Entschädigung für den entgangenen Verdienst (§ 27) oder für bei der Desinfektion beschädigte oder vernichtete Gegenstände (§ 28) ist binnen 30 Tagen nach der Verständigung über die angeordneten Maßnahmen gemäß § 10, Abs. 1 und 2, §§ 12 und 13 und § 14, Abs. 2, oder nach durchgeführter Desinfektion oder nach Rückstellung des Gegenstandes bei der Bezirksbehörde, in deren Sprengel die Maßnahmen getroffen wurden, geltend zu machen, widrigenfalls der Anspruch erlischt. Über den Anspruch entscheidet die Landesbehörde. Die Behörde ist verpflichtet, die Partei über diese Fallfrist und über die Folgen ihrer Nichteinhaltung zu belehren.

§ 32.

Nárok na náhradu nepřísluší:

1. jestliže ten, komu by náhrada příslušela, nabyl poškozených nebo zničených předmětů nebo jednotlivých z nich, ačkoli věděl nebo podle okolností vědětí musil, že jsou již stíženy choroboplodnými zárodky nebo že měly být podle úředního příkazu desinfikovány;

2. jestliže by ten, komu by příslušela náhrada nebo v jehož držení byly poškozené nebo zničené předměty, jednal proti tomuto nařízení nebo proti některému předpisu podle něho vydanému, a jestliže jeho jednání je v příčinné souvislosti s desinfekcí.

§ 33.

(1) Nemůže-li býti škoda způsobená desinfekcí nebo zničením zjištěna spolehlivým způsobem z prohlášení vlastníka, držitele nebo uschovatelova nebo z jinakých způsobilých prostředků, budiž věc před vrácením nebo zničením odhadnuta přísedními znalci, a kde by to nebylo možné, nepředpojatými pamětníky, kteří mohou hodnotu předmětů posouditi.

(2) Odhad se neprovede, prohlásí-li vlastník nebo držitel předmětu, že se vzdává nároku na náhradu.

§ 34.

Nárok na náhradu ušlého výdělku (§ 27) nebo za předměty při desinfekci poškozené nebo zničené (§ 28) budiž uplatněn do 30 dnů po vyrozumění o nařízeném opatření podle § 10, odst. 1 a 2, §§ 12 a 13 a § 14, odst. 2 nebo po vykonané desinfekci anebo po vrácení předmětu u okresního úřadu, v jehož obvodu se opatření stalo, jinak nárok zanikne. O nároku rozhodne zemský úřad. Úřad je povinen dáti poučení o této propadné lhůtě a o následcích jejího nedodržení.

§ 35.

(1) Falls ein Arzt, der im Inlande bei der Bekämpfung einer Krankheit, die meldepflichtig ist, tätig ist, zur Ausübung seines Berufes unfähig wird oder stirbt, so hat er Anspruch auf Ruhegenüsse und im Falle des Todes gebühren den berechtigten Hinterbliebenen Versorgungsgenüsse. Die Ruhe- und Versorgungsgenüsse werden aus der Pensionsgrundlage der Protektoratsbeamten mit Bezügen der Gehaltsstufe a) der 5. Besoldungsgruppe berechnet. Der Ruhegenuß beträgt zumindest das Mindestausmaß des Ruhegehaltes eines Protektoratsbeamten, das in der einschlägigen Pensionsvorschrift festgesetzt ist; die Witwenpension beträgt zumindest das Mindestausmaß der Witwenpension nach einem Protektoratsbeamten, die Waisenpension dann zumindest die Hälfte des Mindestausmaßes der Witwenpension. Als Sterbequartal gebührt den berechtigten Hinterbliebenen zumindest ein Viertel des jährlichen Mindestausmaßes des Ruhegehaltes eines Protektoratsbeamten, das in der einschlägigen Pensionsvorschrift festgesetzt ist. Ansonsten gelten für die Zuerkennung der Ruhe- und Versorgungsgenüsse sowie des Sterbequartals angemessen die allgemeinen Vorschriften über die Ruhe- und Versorgungsgenüsse der Protektoratsbeamten.

(2) Falls dem Arzt oder seinen berechtigten Hinterbliebenen aus seinem Dienstverhältnis oder gemäß anderen Vorschriften Ruhe(Versorgungs)genüsse gebühren (ohne Rücksicht darauf, aus welchen Mitteln), werden diese in den im Absatz 1 angeführten Fällen lediglich auf das daselbst angeführte Ausmaß ergänzt.

(3) Falls die Ruhe- oder Versorgungsgenüsse des Arztes oder seiner Hinterbliebenen, die ihnen aus seinem Dienstverhältnis nach anderen Vorschriften gebühren, das im Absatz 1 vorgeschriebene Ausmaß erreichen oder übersteigen, werden die Bestimmungen der Absätze 1 und 2 nicht angewendet.

(4) In besonders rücksichtswürdigen Fällen kann die Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium Ruhe(Versorgungs)genüsse gemäß den Bestimmungen der vorstehenden Absätze auch einem Tierarzt und seinen berechtigten Hinterbliebenen gewähren.

§ 36.

(1) Falls ein Pfleger während seiner Verwendung im öffentlichen Gesundheitsdienste

§ 35.

(1) Jestliže některý lékař, činný v tuzemsku při potlačování nemoci, kterou je nutno ohlásiti, se stane nezpůsobilým k výkonu svého povolání nebo zemře, náleží mu odpočivné a zemřel-li, jeho oprávněným pozůstalým zaopatřovací platy. Odpočivné a zaopatřovací platy se vyměří z pensijní základny protektorátních úředníků s požitky platové stupnice 5, stupně služného a). Odpočivný plat činí nejméně nejnížší výměru výslužného protektorátního úředníka, stanovenou v příslušném pensijním předpise; vdovská pense činí nejméně nejnížší výměru vdovské pense po protektorátním úředníku, sirotčí pense pak nejméně polovinu nejnížší výměry pense vdovské. Jako úmrtné náleží oprávněným pozůstalým nejméně jedna čtvrtina nejnížší roční výměry výslužného protektorátního úředníka stanovené v příslušném pensijním předpise. Jinak platí pro přiznání odpočivných a zaopatřovacích platů, jakož i úmrtného přiměřeně všeobecné předpisy o odpočivných a zaopatřovacích platech protektorátních úředníků.

(2) Jestliže lékaři nebo jeho oprávněným pozůstalým náleží z jeho služebního poměru nebo podle jiných předpisů odpočivné (zaopatřovací) platy (bez zřetele na to, z jakých prostředků), budou v případech v odstavci 1 uvedených pouze doplněny na výměru tam stanovenou.

(3) Jestliže odpočivné nebo zaopatřovací platy lékaře nebo jeho pozůstalých, náležející jim z jeho služebního poměru podle jiných předpisů, dosahují nebo převyšují výměru v odstavci 1 předepsanou, nepoužije se ustanovení odstavců 1 a 2.

(4) V případech zvláštního zřetele hodných může ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí povolit odpočivné (zaopatřovací) platy podle ustanovení předchozích odstavců také veterináři a jeho oprávněným pozůstalým.

§ 36.

(1) Stane-li se ošetrovatel za svého upotřebení ve veřejné zdravotní službě při potlačo-

bei der Bekämpfung einer Krankheit, die meldepflichtig ist, zum Verdienst unfähig wird oder stirbt, so hat er Anspruch auf Ruhegenüsse und im Falle des Todes gebühren den berechtigten Hinterbliebenen Versorgungsgenüsse. Die Ruhe- und Versorgungsgenüsse werden aus der Pensionsgrundlage der Protektoratsangestellten mit Bezügen der 1. Gehaltsstufe der III. Besoldungsgruppe berechnet. Der Ruhegenuß beträgt zumindest das Mindestausmaß des Ruhegehaltes eines Protektoratsangestellten, das in der einschlägigen Pensionsvorschrift festgesetzt ist; die Witwenpension beträgt zumindest das Mindestausmaß der Witwenpension nach einem Protektoratsangestellten, die Waisenpension dann zumindest die Hälfte des Mindestausmaßes der Witwenpension. Als Sterbequartal gebührt den berechtigten Hinterbliebenen zumindest ein Viertel des jährlichen Mindestausmaßes des Ruhegenusses eines Protektoratsangestellten, das in der einschlägigen Pensionsvorschrift festgesetzt ist. Ansonsten gelten für die Zuerkennung der Ruhe- und Versorgungsgenüsse sowie des Sterbequartals angemessen die allgemeinen Vorschriften über die Ruhe- und Versorgungsgenüsse der Protektoratsangestellten.

(2) Falls dem Pfleger oder seinen berechtigten Hinterbliebenen aus seinem Dienstverhältnis oder gemäß anderen Vorschriften Ruhe(Versorgungs)genüsse gebühren (ohne Rücksicht darauf, aus welchen Mitteln), werden diese in den im Absatz 1 angeführten Fällen lediglich auf das daselbst angeführte Ausmaß ergänzt.

(3) Falls die Ruhe- oder Versorgungsgenüsse des Pflegers oder seiner Hinterbliebenen, die ihnen aus seinem Dienstverhältnisse nach anderen Vorschriften gebühren, das im Absatz 1 vorgeschriebene Ausmaß erreichen oder übersteigen, werden die Bestimmungen der Absätze 1 und 2 nicht angewendet.

(4) Falls ein Pfleger erkrankt und die im Absatz 1 angeführten Bedingungen gegeben sind, und falls die dort angeführten Folgen nicht Platz greifen, so hat er Anspruch auf weiteren Bezug seines Gehaltes.

(5) Die Bestimmungen der Absätze 1 bis 4 beziehen sich auch auf die im öffentlichen Gesundheitsdienste bei der Bekämpfung einer meldepflichtigen Krankheit, bei der Beförderung der Kranken und bei der Desinfektion beschäftigten Personen.

vání některé nemoci, kterou je nutno ohlásiti, k výdělku neschopným, nebo zemře-li, náležejí mu odpočivné a v případě jeho úmrtí jeho oprávněným pozůstalým zaopatřovací platy. Odpočivné a zaopatřovací platy se vyměří z pensijní základny protektorátních zřízenců s požitky 1. stupně, III. platové stupnice služného. Odpočivný plat činí nejméně nejnižší výměru výslužného protektorátního zřízence, stanovenou v příslušném pensijním předpise; vdovská pense činí nejméně nejnižší výměru vdovské pense po protektorátním zřízenci, sirotčí pense pak nejméně polovinu nejnižší výměry pense vdovské. Jako úmrtné náleží oprávněným pozůstalým nejméně jedna čtvrtina nejnižší roční výměry výslužného protektorátního zřízence, stanovené v příslušném pensijním předpise. Jinak platí pro přiznání odpočivných a zaopatřovacích platů, jakož i úmrtného přiměřeně všeobecné předpisy o odpočivných a zaopatřovacích platech protektorátních zřízenců.

(2) Jestliže ošetřovateli nebo jeho oprávněným pozůstalým náležejí z jeho služebního poměru nebo podle jiných předpisů odpočivné (zaopatřovací) platy (bez zřetele na to, z jakých prostředků), budou v případech v odstavci 1 uvedených pouze doplněny na výměru tam stanovenou.

(3) Jestliže odpočivné nebo zaopatřovací platy ošetřovatele nebo pozůstalých, náležející jim z jeho služebního poměru podle jiných předpisů, dosahují nebo převyšují výměru v odstavci 1 předepsanou, nepoužije se ustanovení odstavců 1 a 2.

(4) Jestliže některý ošetřovatel onemocní a jsou-li tu podmínky v odstavci 1 uvedené, a nemají-li místa následky tam uvedené, má nárok na další požitky svého platu.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 vztahuje se také na osoby zaměstnané ve veřejné zdravotní službě při potlačování některé nemoci, kterou je nutno ohlásiti, při dopravě nemocných a při desinfekci.

§ 37.

(1) Aus der Protektoratskasse sind zu entrichten:

1. Kosten für die pflichtmäßige Anzeige von übertragbaren Krankheiten gemäß § 2;

2. Kosten für Untersuchungen in fachlichen Forschungsanstalten, die gemäß § 5 durchgeführt wurden;

3. Kosten für die Absonderung und Beobachtung der ansteckungsverdächtigen Personen und der Bazillenausscheider (§ 10, Abs. 1, und § 13), sofern im § 26 nichts anderes festgesetzt wird;

4. Kosten für die Ersatzunterbringung von Personen aus geräumten Wohnungen und Häusern (§ 14);

5. Kosten für die Schutzimpfung der behandelnden Personen (§ 15);

6. Kosten für die Tilgung tierischer Schädlinge (§ 21);

7. Entschädigungen für den entgangenen Verdienst (§ 27);

8. Entschädigungen für die bei der Desinfektion beschädigten oder vernichteten Gegenstände (§ 28);

9. Ruhe- und Versorgungsgenüsse für Ärzte, bzw. Tierärzte und ihre Hinterbliebenen (§ 35);

10. Ruhe- und Versorgungsgenüsse für Pfleger und ihre Hinterbliebenen (§ 36);

11. Bezüge der Epidemieärzte (§ 40);

12. Kosten für behördliche durch Protektoratsbehörden und Organe bei der Durchführung dieser Verordnung verrichteten Verhandlungen.

(2) Über Ansprüche, die gemäß Absatz 1 geltend gemacht werden, entscheidet die Landesbehörde.

(3) Im Falle der Entstehung oder Verbreitung einer ansteckenden Krankheit kann das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den Ministerien des Innern und der Finanzen den nicht autarken Gemeinden im Bedarfsfalle eine Aushilfe in der Mindesthöhe einer Hälfte der Ausgaben, die ihnen durch die im § 10, Abs. 1, und § 20 angeführten Maßnahmen entstehen, gewähren.

§ 38.

(1) Für außerordentliche und opfermütige Mitwirkung bei der Durchführung der Maß-

§ 37.

(1) Z protektorátní pokladny bud'ěž zapravovány:

1. náklady na povinné ohlašování přenosných nemocí podle § 2;

2. náklady na vyšetření v odborných výzkumných ústavech provedené podle § 5;

3. náklady na izolaci a pozorování z nákazy podezřelých a vyměšovačů bacilů (§ 10, odst. 1 a § 13), pokud § 26 nestanoví jinak;

4. náklady na náhradní ubytování osob z vyklizených bytů a budov (§ 14);

5. náklady na ochranné očkování ošetřujících osob (§ 15);

6. náklady na hubení živočišných škůdců (§ 21);

7. náhrady ušlého výdělku (§ 27);

8. náhrady za předměty poškozené nebo zničené při desinfekci (§ 28);

9. odpočivné a zaopatřovací platy pro lékaře, případně veterináře a jejich pozůstalé (§ 35);

10. odpočivné a zaopatřovací platy pro ošetřovatele a jejich pozůstalé (§ 36);

11. platy epidemických lékařů (§ 40);

12. náklady na úřední jednání konané protektorátními úřady a orgány při provádění tohoto nařízení.

(2) O nárocích, které se činí podle odstavce 1, rozhoduje zemský úřad.

(3) Vzniknou-li nebo rozšiřují-li se přenosné nemoci, může ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvy vnitra a financí poskytnouti nesoběstačným obcím, potřebují-li toho, výpomoc ve výši nejméně poloviny výdajů, které jim vzniknou opatřeními, uvedenými v § 10, odst. 1 a v § 20.

§ 38.

(1) Za mimořádné a obětavé spolupůsobení při provádění opatření podle tohoto nařízení,

nahmen gemäß dieser Verordnung, die zur raschen und erfolgreichen Unterdrückung einer weiteren Verbreitung der meldepflichtigen Krankheit geführt haben, kann die Landesbehörde eine angemessene Entlohnung gewähren.

(2) Für besondere Leistungen bei der Unterdrückung einer meldepflichtigen Krankheit, die die Grenzen der pflichtmäßigen Obsorge übersteigen, kann von der Landesbehörde ein angemessener Ersatz der aufgelaufenen Kosten und für außerordentliche Arbeiten gewährt werden, und zwar gegebenenfalls auch neben der im Absatz 1 erwähnten Entlohnung.

(3) Die Entscheidung gemäß den Absätzen 1 und 2 erfolgt von Amts wegen und es sind gegen dieselbe keine Rechtsmittel zulässig.

Allgemeine Bestimmungen.

§ 39.

(1) Die Bezirksbehörde ist verpflichtet, eine ständige Aufsicht über die Einrichtungen für Versorgung mit Trink- und Wirtschaftswasser und für Fortschaffung der Abfallstoffe auszuüben.

(2) Die Gemeinden sind verpflichtet, für die Beseitigung der vorgefundenen gesundheitsgefährlichen Mißstände Sorge zu tragen. Die Bezirksbehörden können die Gemeinden jederzeit nach Maßgabe ihrer Leistungsfähigkeit zur Herstellung von Einrichtungen der im Absatz 1 angeführten Art anhalten, sofern diese Einrichtungen zum Schutze gegen übertragbare Krankheiten erforderlich sind.

§ 40.

(1) Amtsärzte im Sinne dieser Verordnung sind Amtsärzte der Bezirks- und Landesbehörden. Unter ihrer Aufsicht und Leitung wirken bei der Durchführung der sich aus dieser Verordnung ergebenden Aufgaben die Gemeinde(Stadt)- und Distriktsärzte mit.

(2) An Stelle der Amtsärzte kann die Bezirksbehörde aus dringenden Gründen andere Ärzte, vor allem Gemeinde(Stadt)- und Distriktsärzte zuziehen. Innerhalb des von ihnen übernommenen Auftrages gelten diese als Amtsärzte und sind befugt, diejenigen Amtsverrichtungen wahrzunehmen, die auf Grund dieser Verordnung oder der auf Grund derselben erlassenen Vorschriften den Amtsärzten übertragen sind. Ist ein derart zugezogener Arzt (Epidemiarzt) im öffentlichen

keré vedlo k rychlému a úspěšnému potlačení dalšího šíření nemoci, kterou je nutno ohlásiti, může zemský úřad poskytnouti přiměřenou odměnu.

(2) Za zvláštní úkony při potlačování nemoci, kterou je nutno ohlásiti, které přesahují meze povinné péče, může býti zemským úřadem poskytnuta přiměřená náhrada vzešlých nákladů a za mimořádnou práci, a to případně i vedle odměny podle odstavce 1.

(3) Rozhodování podle odstavců 1 a 2 se děje z úřední moci a není proti němu opravného prostředku.

Všeobecná ustanovení.

§ 39.

(1) Okresním úřadem budiž stále prováděn dozor na zařízení k zásobování pitnou a užitkovou vodou a k odstraňování odpadků.

(2) Obce jsou povinny se starati o odstranění vyskytnuvších se závad nebezpečných zdraví. Okresní úřady mohou obce kdykoli přidržeti, aby v rámci svých možností provedly zařízení podle odstavce 1, pokud je těchto zařízení třeba k ochraně proti přenosným nemocem.

§ 40.

(1) Úředními lékaři ve smyslu tohoto nařízení jsou úřední lékaři okresních a zemských úřadů. Pod jejich dohledem a vedením spolupůsobí při provádění úkolů, plynoucích z tohoto nařízení, obecní (městští) a obvodní lékaři.

(2) Místo úředních lékařů může okresní úřad z naléhavých důvodů přibrati jiné lékaře, především obecní (městské) a obvodní lékaře. Tito působí v rozsahu svého pověření jako úřední lékaři a jsou oprávněni prováděti ony úřední úkony, které se podle tohoto nařízení nebo předpisů podle něho vydaných ukládají úřednímu lékaři. Není-li takto přibráný lékař (epidemický lékař) ustanoven ve veřejné službě, bude jeho plat upraven smlouvou s dodatkem, že onemocní-li, bude požívati plného platu, ač-li on-

Dienste nicht bestellt, werden seine Bezüge vertragsmäßig mit dem Nachtrag geregelt werden, daß er, falls er erkranken sollte, den vollen Gehalt beziehen wird, es sei denn, daß seine Erkrankung die Berufsunfähigkeit zur Folge hat.

Strafbestimmungen.

§ 41.

(1) Von der Bezirksbehörde wird entweder mit einer Geldbuße bis zu 5000 K oder mit Arrest bis zu 14 Tagen derjenige bestraft, der absichtlich oder aus Fahrlässigkeit:

1. nicht rechtzeitig die ihm gemäß dieser Verordnung (§ 3) oder nach den in Geltung belassenen, beziehungsweise gemäß § 2, Abs. 4 und 5, erlassenen Vorschriften obliegende Anzeige nicht erstattet; die Strafverfolgung tritt nicht ein, wenn die Anzeige obwohl nicht von dem zunächst Verpflichteten, doch rechtzeitig erstattet worden ist,

2. den Vorschriften des § 6 zuwiderhandelt.

(2) Wer gegen die Bestimmungen der §§ 9 bis 23 dieser Verordnung zuwiderhandelt, wird, sofern es sich nicht um eine strenger strafbare Handlung gemäß dem allgemeinen Strafgesetze handelt, von der Bezirksbehörde mit einer Geldbuße bis zu 100.000 K oder mit Arrest bis zu 6 Monaten bestraft.

(3) Wurde gemäß den Absätzen 1 und 2 eine Geldbuße auferlegt, ist gleichzeitig für den Fall ihrer Uneinbringlichkeit eine Ersatz-Arreststrafe nach Maßgabe des Verschuldens in den Grenzen des für die Handlung festgesetzten Freiheitsstrafensatzes aufzuerlegen.

§ 42.

(1) Gegenstände, durch deren Aufbewahrung, Behandlung oder Verwendung eine Bestimmung dieser Verordnung oder der auf Grund derselben erlassenen Vorschriften übertreten oder umgangen wurde, können von der Bezirksbehörde beschlagnahmt und für verfallen erklärt werden.

(2) Gegenstände, mit denen ein Geschäftsverbot gemäß § 16 übertreten oder umgangen wurde, sind von der Bezirksbehörde zu beschlagnahmen und für verfallen zu erklären.

(3) Die Beschlagnahme und der Verfall der Gegenstände gemäß den Absätzen 1 und 2 ist von der Strafverfolgung und von der Bestrafung einer bestimmten Person unabhängig.

mocnění nemá za následek nezpůsobilost k povolání.

Trestní ustanovení.

§ 41.

(1) Okresním úřadem bude potrestán pokutou do 5000 K nebo vězením do 14 dnů, kdo úmyslně nebo z nedbalosti:

1. neučiní závčas povinné hlášení podle tohoto nařízení (§ 3) nebo předpisů v platnosti ponechaných, případně vydaných podle § 2, odst. 4 a 5; k trestnímu stíhání nedoručí, jestliže oznámení bylo učiněno včas, byť i ne osobou nejbližší povinnou;

2. jedná proti ustanovení § 6.

(2) Kdo jedná proti ustanovením §§ 9 až 23 tohoto nařízení, bude okresním úřadem potrestán, pokud nejde o čin přísněji trestný podle obecného trestního zákona, pokutou do 100.000 K nebo vězením do 6 měsíců.

(3) Byla-li podle odstavců 1 a 2 uložena pokuta, buď zároveň pro případ její nedobytnosti uložen náhradní trest vězení podle míry zavinění v mezích sazby trestu na svobodě na čin stanovené.

§ 42.

(1) Předměty, jichž uschováním, s jichž nakládáním nebo jichž užíváním bylo přestoupeno nebo se obešlo některé ustanovení tohoto nařízení nebo předpisů podle něho vydaných, mohou být okresním úřadem zabaveny a za propadlé prohlášeny.

(2) Předměty, kterými byla přestoupena nebo se obešla některá záповěď obchodu podle § 16, buďtež okresním úřadem zabaveny a prohlášeny za propadlé.

(3) Zabavení a propadnutí předmětů podle odstavců 1 a 2 je nezávislé na trestním stíhání a potrestání určité osoby.

(4) Soll ein verfallener Gegenstand nicht vernichtet werden, ist dieser nach gehörig durchgeführter Desinfektion im Wege der öffentlichen Versteigerung zu veräußern.

§ 43.

Die Durchführung der Maßnahmen gemäß dieser Verordnung im Bereiche der Verwaltung der Regierungstruppe steht den Behörden der Regierungstruppe zu, die verpflichtet sind, stets im Einvernehmen mit den Gesundheitsämtern vorzugehen.

Schlußbestimmungen.

§ 44.

(1) Durch diese Verordnung bleiben unberührt (§ 2, Abs. 4):

1. die Verordnung vom 5. Mai 1914, R. G. Bl. Nr. 103, betreffend die Anzeige von übertragbaren Krankheiten, sofern dieselbe Masern, Mumps und Röteln (Rubeola) der Anzeigepflicht unterwirft;

2. die Regierungsverordnung vom 24. Jänner 1920, Slg. Nr. 50, betreffend die Anzeigepflicht bei Schaffblättern (Wasserpocken, Varicella);

3. die Regierungsverordnung vom 14. April 1920, Slg. Nr. 239, betreffend die Anzeigepflicht für Grippe.

(2) Unberührt bleibt die Bestimmung des § 393 des St. G. in der Fassung des § 49 des Gesetzes vom 14. April 1913, R. G. Bl. Nr. 67, betreffend die Verhütung und Bekämpfung übertragbarer Krankheiten, und die Bestimmung des § 124, Abs. 2, lit. m), des Gesetzes vom 20. Mai 1937, Slg. Nr. 86, über die Bahnen (Eisenbahngesetz).

§ 45.

(1) Mit dem Tage des Wirksamkeitsbeginnes dieser Verordnung treten andere Vorschriften, die ihr widersprechen, außer Kraft.

(2) Insbesondere treten außer Kraft:

1. das Gesetz R. G. Bl. Nr. 67/1913, sofern im § 44, Abs. 2, nichts anderes bestimmt wird,

2. die Verordnung R. G. Bl. Nr. 103/1914, sofern im § 44, Abs. 1, nichts anderes bestimmt wird;

(4) Nemá-li propadlý předmět být zničen, budiž po patřičně vykonané desinfekci prodán veřejnou dražbou.

§ 43.

Prováděti opatření podle tohoto nařízení v oboru správy vládního vojska přísluší úřadům vládního vojska, které jsou povinny se vždy dohodnouti se zdravotními úřady.

Závěrečná ustanovení.

§ 44.

(1) Tímto nařízením jsou nedotčena (§ 2, odst. 4):

1. nařízení ze dne 5. května 1914, č. 103 ř. z., o oznamování přenosných nemocí, pokud podrobuje ohlašovací povinnosti spalničky, zánět příušnic a zarděnky (rubeola);

2. vládní nařízení ze dne 24. ledna 1920, č. 50 Sb., o povinném ohlašování vodnatek (planých neštovic, varicelly);

3. vládní nařízení ze dne 14. dubna 1920, č. 239 Sb., o povinném hlášení chřipky.

(2) Nedotčeno jest ustanovení § 393 tr. z. ve znění § 49 zákona ze dne 14. dubna 1913, č. 67 ř. z., o zamezení a potlačení přenosných nemocí, a ustanovení § 124, odst. 2, písm. m) zákona ze dne 20. května 1937, č. 86 Sb., o drahách (železničního zákona).

§ 45.

(1) Dnem účinnosti tohoto nařízení pozbývají účinnosti jiné předpisy, pokud mu odpovídají.

(2) Zejména pozbývají účinnosti:

1. zákon č. 67/1913 ř. z., pokud není v § 44, odst. 2 stanoveno jinak;

2. nařízení č. 103/1914 ř. z., pokud není v § 44, odst. 1 stanoveno jinak;

3. die Verordnung vom 29. September 1914, R. G. Bl. Nr. 263, betreffend Leichen von mit anzeigepflichtigen Krankheiten behafteten Personen;

4. die Verordnung vom 22. Februar 1915, R. G. Bl. Nr. 39, betreffend die Absonderung Kranker, Krankheitsverdächtiger und Ansteckungsverdächtiger, und die Bezeichnung von Häusern und Wohnungen;

5. die Verordnung vom 17. Dezember 1917, R. G. Bl. Nr. 490, betreffend die Bekämpfung der Malaria (Wechselfieber);

6. die Regierungsverordnung vom 10. November 1927, Slg. Nr. 161, betreffend die Anzeigepflicht für Kinderlähmung (Poliomyelitis anterior acuta), lethargische Gehirnentzündung und Paratyphus;

7. die Regierungsverordnung vom 4. März 1937, Slg. Nr. 32, über die Meldepflicht für Tularämie;

8. die Regierungsverordnung vom 12. September 1940, Slg. Nr. 377, über die Anzeigepflicht der durch Lebensmittel verursachten Vergiftungen mikrobialen Ursprungs.

§ 46.

Einzelheiten werden durch Regierungsverordnung geregelt.

§ 47.

Diese Verordnung wird vom Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. Hácha m. p.

Ing. Eliáš m. p.

Dr. Krejčí m. p.

Ježek m. p.

Dr. Kalfus m. p.

Dr. Kapras m. p.

Dr. Kratochvíl m. p.

Dr. Klumpar m. p.

3. nařízení ze dne 29. září 1914, č. 263 ř. z., o mrtvolách osob, stížených nemocemi, které sluší oznámiti;

4. nařízení ze dne 22. února 1915, č. 39 ř. z., o tom, kterak oddělovati jest nemocné, z nemoci a nákazy podezřelé a označovati domy a obydlí;

5. nařízení ze dne 17. prosince 1917, č. 490 ř. z., o potlačení malarie (střídavé zimnice);

6. vládní nařízení ze dne 10. listopadu 1927, č. 161 Sb., o povinném ohlašování dětské obrny (poliomyelitis anterior acuta), lethargického zánětu mozku a paratyfu;

7. vládní nařízení ze dne 4. března 1937, č. 32 Sb., o povinném ohlašování tularaemie;

8. vládní nařízení ze dne 12. září 1940, č. 377 Sb., o povinném ohlašování otrav mikrobiálního původu, způsobených potravinami.

§ 46.

Podrobnosti budou upraveny vládním nařízením.

§ 47.

Toto nařízení provede ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Klumpar v. r.